

[Niels Helveg Petersen.]

sigt efter svensk mønster. Det betyder for det første, at man må pålægge registrene at oplyse borgerne om, hvor de er registrerede, og dernæst også efter påkrav give borgerne lejlighed til at se, hvad der er registreret. Dette vil nok føles som en byrde, en administrativ byrde og en økonomisk byrde, i adskillige tilfælde, men det er en rimelig byrde at pålægge registrene, som er de nærmeste til at påtage sig dette, og det er en nødvendig byrde at lægge på registrene for at sikre borgerne, for at skabe kendskab til, hvad de er registreret for, og hvor. Sådanne regler må selvfølgelig kombineres med ret til at forlange sletning og med klare forældelsesregler.

Begge dele kan teknisk volde problemer. Sletning af oplysninger på databånd og plader er ikke nogen enkel sag og kan i visse tilfælde ikke med fuld sikkerhed foretages, således at man er sikker på, at oplysningerne ikke kan vækkes til live. En forudsætning for, at vi kan yde en beskyttelse, er i hvert fald, at lovgivningen indeholder klare regler om dette.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at lovgivningen på dette område, som virkelig drejer sig om borgernes følelse af sikkerhed, indrettes så enkelt som muligt, således at de enkelte mennesker har den bedste mulighed for at få et overblik over, hvilke rettigheder de har i forhold til registre.

Det er også nyttigt, tror jeg, og ville være rigtigt og at foretrække, hvis reglerne om privat og offentlig registrering blev samlet i én lov. De problemer, som findes for borgeren i forhold til offentlige og private registre, er i virkeligheden principielt de samme. Misbrugsmulighederne er i hvert fald ikke, så vidt jeg kan skønne, på nogen måde mindre i offentlige registre end i private, måske snarere tværtimod. Må jeg i den forbindelse også understrege den betydning, det helt konkret vil have at skabe samordning mellem statslig og kommunal registrering.

Hvad specielt angår de offentlige registre, så er det ingen god ordning, at finansministeren efter forslaget gøres til en slags overminister. Det er finansministeren ganske vist også i andre sammenhænge, når det drejer sig om bevillingssager og alt, hvad det fører med sig, men det betænkelige i denne sag er, at selv om finansministeren altså er en anden minister end den, hvis administration har truffet afgørelse, så er det stadig væk afgørelser, hvor statsadmi-

nistrationen som sådan selv tager stilling til klager over forhold i statsadministrationen. Vi tror, der er behov for, at der er instanser uden for administrationen, som har mulighed for at tage stilling til klager.

Der er flere muligheder for at løse dette problem. Hr. Anders Andersen var inde på den tanke, at folketinget under en eller anden form kunne komme ind i billedet, kunne blive koblet på og få lejlighed til at diskutere, hvorledes loven blev administreret. Det er en mulighed. Den kan være vanskelig at leve op til, fordi der kan blive et vældigt arbejdspres, som jeg ikke er sikker på folketinget helt kan magte. Men der er andre muligheder, og jeg ser med sympati på den tendens, som ligger i hr. Anders Andersens udtalelser, og som jo altså peger i samme retning som det, jeg er inde på: at man må sikre instanser uden for centraladministrationen mulighed for en kontrol.

Jeg vil også gerne sige, at straffe- og erstatningsreglerne, som også hr. Anders Andersen var inde på det, er vigtige at få gennemdrøftet. Igennem straffe- og erstatningsreglerne vil denne lovgivning kunne gøres mere værdifuld.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke retsforbundet for deres forslag, som jeg finder prisværdigt. Jeg har nok den fornemmelse, at oplysningspligten efter retsforbundets forslag måske er for vidtgående, og også, at det persondatanævn, som man foreslår, er for snævert i sin sammensætning og måske for teknokratisk. Men jeg synes, at retsforbundets forslag har dyder i forhold til regeringens. Det er klarere og enklere og må indgå i behandlingen i udvalget.

Jeg vil gerne vende mig til et særligt problem. Det er jo sådan, at politiets og forsvarrets registre er undtaget, og det er ud fra retssikkerhedssynspunkter selvsagt betænkeligt. Jeg ønsker ikke ved denne lejlighed at rejse hele den store debat om efterretningsvæsen og den form for registrering, der dér finder sted. Jeg ønsker at pege på et specielt problem i forbindelse med registre, nemlig den form for oplysninger, der om danske borgere tilgår Interpol.

Der er efter forslaget ingen som helst mulighed for at have overblik over, hvilke former for oplysninger der tilgår Interpol, og hvad disse oplysninger bruges til. Der har i udlandet været stigende kritik af Interpols virksomhed, fordi Interpol ikke er underlagt nogen form for kontrol. I USA har der været en omfattende debat om Interpols virksomhed, og der